

Written by - முனவைவர்கோ.சுனில்ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர், கும்பகோணம் பல்கலைக்கழகம்
,அறிவியல் கல்லூரி,கோவை -

Monday, 20 April 2020 08:15 - Last Updated Monday, 20 April 2020 08:21

மணியின் மலே விய முனகலும் நின் றுப்போயிருந் தது.

'எவ்வே! பொம்மெ! பொம்மெ!'

என்று பதறி, மணியின் கழுத்தை உலுக்க சட்டென அகலத் திறந்த மணியின் கண்கள் பிறைநிலவாய் தயேந்து மடிபி இறுகியது.

அந்தக் கட்சைப் பார்வையின் மொழி ஓராயிரம் வலிமிகு அம்புகளை மாதனின் உயிரில் ததைத்தது.

'ஏய்! மல்லெ'

'ஏய்! மல்லெ'

'வந்திங்கு நம் மணியைப் பாரடி...'

என்று வலி கொண்ட பிடர் சிங்கமாய் கர்ஜித்தான்.

கிருத்துவ தயார் இல்லத்தில்த் மருந்து கொடுத்துக் கட்டைகாத நிலையில், மணிமீள்வது அரிது என்று மருத்துவர்கள் சன்ன கணத்தில் சிலயான மல்லெ இப்பொழுதும் அதுவாகவே தொடர்ந்தான்.

மல்லனோ விரைந்துச்சென்று அவளின் தோள்களை உலுக்கியும் பயனில்லை.

வெறித்த அவளின் பார்வையில் பலமுறை கண்ணீர் நிரம்பி வழிய சலனமற்றவளாகவே தொடர்கிறாள். அமர்ந்து நீட்டிய தன் கால்களைச் சற்று விரித்துக்கொண்டு சிகைவிரி கோலத்தில் அவள் பல பல வலிகளைப் பிரசவித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

தன் மகனின் அலறல் கட்டை கணத்தில், கண்களில் கண்ணீர் களமாட, ஓடிவந்த சௌளி வகேமாக அரகைல்லில் வயிற்றுப்போக்கு மருந்தான 'செம்பு சக்கியை' (படகர் மரபு மருத்துவத்தில் வாயிற்றுப்போக்கு மருந்து) அரைத்தான்.

பதற்றத்தில் இரண்டு மடின்று சொட்டுகள் தண்ணீர் மிகுந்துபோக, அதை களிம்புநிலகைக்கு மாற்ற வகேமாக அரைத்தான்.

'ஏய் ஈரமாசியே! இது என்ன சோதனை

கையில் ஐந்து வசம்பு மணியைக் கட்டினேன்..

அவள் பிறந்து நூற்பதாவது நாளில் வயிற்றுப்பிச்சியை முறித்து எதிர்ப்புச்சக்தியைக் பெருக்க 'அரமெத்து' எனும் மரபு மருத்துவத்தைச் செய்தனே...

'முறையா எல்லாம் செய்தனே...'

ஏன் இந்தச் சோதனை?'

Written by - முனவைவர்கோ.சுனில்ஜோகி, உதவிப் பேராசிரியர், குமரகுரு பன்முகக் கலை
,அறிவியல்கல்லூரி,கோவை -

Monday, 20 April 2020 08:15 - Last Updated Monday, 20 April 2020 08:21

என்று விளித்தவாறே சம மணமிட டு அவளை தன் மடியில் கிடத்தினான் .

'ஏய் பொம்மெ!

கண்ணதைத் திறந்து பாரடி ...'

என்று குழைந்து முனங்கினான் .

தளாத வறுத்தம் தோய்ந்தது. தரையில் கோப்பையில் வகைக்கப்பட்டிருந்த சமெப்ப்பு
சக்கியின் களிம்பினதைத் தன் நடுங்கும் வலதுகரத்தின் ஆட்காட்டி விரலால்
எடுத்துதான் .

கார்முகிலின மாறிப்போன மணியின் உதட்டினை விலக்கி வலிந்து ஊட்டினான் .

குமுறும் நடுஞ்சத்தில் குழையும் அன்பு மலேமும் மலேமும் அழுத்த, உயிர்விடும்
ஓவமச்சில் வானநிலவும் அழுத்தது. இப்பட்டியே வகைகறவைரை நீண்டது தந்தையின்
இந்தமானசீ கத்தாலாட்டும் .

மீளாததுக்கம் மாதனின் கண்களையிரூட்ட, அடர்ந்து இரூண்ட உலகில் உலவிய
மாதனையே ஒரு ஸ்பரிசம் தீண்டியது .

சுடும் பாதையில் கிடத்த நிழலாய் அது அவனது சூயத்தில் எள்ளளவு சூகம் கட்டி,
அவனின் சிந்தனையில் மீண்டும் மணி உதித்தான் .

தீரென்று பதறி கண்களையே திறந்துப் பார்த்தான் .

மணியின் கைகள் அவனது கண்ணத்தில் புது ஜென்மத்தை வரையுதுக்
கொண்டிருந்தது .

மணியின் அகலத்திறந்தக் கண்கள் அவனிடம் மீண்டும் அதே களேவியதைத்
தொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. ஆதவனும் உதிக் அவ்வறையே முழுவதும் சமெப்ப்பு
சக்கியின் மணம் நிறைந்திருந்தது .

மின்னஞ்சல் - suniljogheema@gmail.com